

[Erik Kragh.]

menhold skulle ophøre, eller hvis USA skulle ophøre at engagere sig i Europa, eller hvis vest i almindelighed skulle svække sine militære styrker.

(Kort bemærkning).

J. O. Krag: Jeg giver hr. Erik Kragh ret i, at disse spørgsmål er for alvorlige til at kunne uddybes i en serie korte bemærkninger, og denne skal i vor diskussion blive den sidste. Men jeg vil dog lige sige, at på ét punkt har USA og Sovjetunionen en væsentlig fælles interesse i Europa, nemlig den fælles interesse, at der hersker fred og stabilitet i Europa. Den interesse har de tilfælles.

(Kort bemærkning).

Kjeld Olesen: Hr. Kjær Rasmussen var så venlig at udnævne mig til — hvad var det for noget — juniorpartner for hr. Krag, og nu går jeg i en vældig spænding for at finde ud af, om det er hr. Erik Kragh eller det er hr. J. O. Krag. Men det opklares vel nok.

Min korte bemærkning skal ellers være rettet til hr. Bilgrav-Nielsen. Nu er vi ligesom kommet en smule ned på jorden. Nu siger hr. Bilgrav-Nielsen, at det, der er tale om, er en lille reform. Det blev ganske vist føjet til: men med væsentlige fremskridt. Men der var dog tale om en ikke ringe neddæmpning, og man kommer uvilkårligt til at tænke på, at det radikale venstre og dets ordfører er i besiddelse af en ikke ringe tålmodighed. Man har altså med det, som man nu gennemfører, fået smidt et par lunser, men man er i virkeligheden indstillet på at lade en yderligere reform af forsaret skyde ud til en uvis fremtid. Eller sagt på en anden måde: man har i virkeligheden indstillet sig på, at så længe denne regering kan holde sammen på stumperne, ja, så sker der ikke noget.

Jeg vil gerne, for at det skal klargøres for hr. Bilgrav-Nielsen, sige, at naturligvis må der i et moderne forsvar være tale om, hvad skal vi sige, en løbende undersøgelse af situationen, hvor man hele tiden sådan foretager analyser. Når vi finder det forsvarligt, ja, tilmed en naturlig ting, at man på grundlag af eksisterende materiale foretager en

vurdering, så er det, fordi en sådan vurdering ikke tidligere har været foretaget, ganske simpelt, fordi hvert enkelt af de 3 værn jo, om jeg så må sige, har været enevældende, stort set, når det gælder våbenindkøb, og der har vel hersket en vis værnsegoisme, for at bruge det udtryk. Det, vi vil have, er en tværgående vurdering. Hver gang et stykke våben er indkøbt, skal der foreligge undersøgelser og data. Der foreligger fra NATO i forskningsarbejdet resultater, som også vil kunne anvendes, der foreligger materiale, der kan bruges.

Men det, der ligger bag det hele, er, at man skal bortforklare. Man har i virkeligheden ingen undskyldning; man søger at finde nogle dårlige undskyldninger; man søger at bortforklare. Jeg må ønske hr. Bilgrav-Nielsen fortsat held og lykke med forsøgene på denne bortforklaring.

(Kort bemærkning).

Morten Lange: Billedet i denne debat er klart. Regeringen laver en meget lille reform uden perspektiv. Forsvarsministeren mente, at jeg måtte være skuffet. Jeg glæder mig over en regering, der ikke har perspektiver på det forsvarsmæssige område, så længe det har konservativt indslag. Men der er vigtigere ting i dag; forsvarsforliget er sprængt, og socialdemokratiet er på gød, ikke hurtigt, for det er store partier sjældent, men dog på gød fra fregatter til småbåde.

(Kort bemærkning).

Erik Kragh: Jeg giver hr. J. O. Krag fuldstændig ret i, at i Europa er der stabilitet og balance. Grunden hertil er NATOs sammenhold og NATOs militære styrke, og begynder de enkelte medlemslande at reducere tjenestetid, beredskab og styrkemål, forsvinder stabiliteten og balancen i Europa.

Ma jeg have lov til at afslutte denne korte bemærkning med et citat af professor Henry Kissinger, der som bekendt er præsident Nixons sikkerhedspolitiske rådgiver. Citatet er fra et blad, der hedder „Agenda for the Nation“ udgivet af The Brookings Institution, Washington. Det er skrevet i januar umiddelbart før præsident Nixon overtog kommandoen. Professor Kissinger skriver: